

Родолубие

Борбата на българските светци с исляма - II-ра част

Георги го попита: “А кой е добрият живот, за който ми говориш?” Той отговори: “Най-напред добрата вяра и после телесната чистота”. Но Георги пак рече: “Добре каза: добрата вяра! Но чистотата каква трябва да бъде?” Оня отговори: “Често да се миеш.” Георги го попита: “Ако човек живее в блуд и прелюбодеяние, в преяждане и пиянство, и върши с тялото си всяка една страст, Бог приема ли такива в рая?” Като не искаше да свидетелства истината на своето учение, агарянинът рече: “Наистина Бог такива не приема,

а ги изпраща в мъката, ако умрат сред такива дела, без да се обърнат с велико покаяние.” **Георги каза: “Право отсъди! Всичките султани и паши, съдии и бейове, както виждам сега, са поробени от тези нечисти дела и зле загиват без покаяние до края на живота си, както ти сам каза.”**

Агарянинът пак рече: “Но Бог бива умоляван с милостини и прощава греховете. Погледни нашите султани, паши и бейове колко джамии, мостове и чешми създават на човеците заради Бога!”

Георги отговори: “Цар Соломон чрез Светия Дух говори “На нечестиви жертвата е гнусота пред Господа”. Виждам, че множество султани и бейове от векове са направили много добрини, но са погинали и са забравени

поради неверието им най-вече от вашия род; **а в нашата вяра** царе и архиереи и просто хора от Христа дори до днес се оказват свети и праведни и телата им от много години са запазени цели и невредими и раздават изцеление на пристъпващите към тях с вяра и прогонват демони (ако не вярваш, ела с мене да ти покажа краля Стефан Милутин в този град, който лежи в ковчега си като току-що заспал, и чиито мощи изпускат благоухание като крин, и повярвай, че той е свят и ние всички, които изповядваме същата вяра като него, сме праведни”) - как прочее ме учиш да отстъпя от истинската вяра, която води към Бога и която ни прави наследници на небесното царство?..

Съдията рече: “Нашият началник Мохамед е говорил с Бога и от Него е приел и ни е дал закон.” **Георги отговори: “Не може да бъде Мохамед да е говорил с Бога! Защото, когато Бог слезе на планината Синай, под планината стоеше множество еврейски народ и трепереше от страх, като Го гледаха да слиза с мълнии и огнен облак, и Той повика Моисей и разговаряше с него. После, когато се роди Христос, дойдоха персийските царе, водени от звездата, и му се поклониха. А Сам Христос извърши много дивни чудеса пред всички - слепи просвети, прокажени очисти, болни изцери, мъртви възкреси, вървеше по водата като по сухо. И още: когато се възнесе на небето от планината Елеон, там присъстваше множество народ с Майка Му и се чудеха, като Го гледаха, как се възнеса на небето на облак. И в оня час дойдоха два ангела, облечени в бяла дреха и казваха на народа така: “Тоя, Когото виждате да се възнеса от вас на небето, пак ще дойде да съди живите и мъртвите и да въздаде всекому според делата”, и които не вярват в Него, всички ще загинат! А за вашия Мохамед кой видя**

и кой чу на кое място е говорил Бог с него? Или какво знамение извърши в живота си? А ние знаем добре, че не Бог му е говорил, а сам си е написал лъжливото учение и плътското мъдруване, и го предал на човеци неопитни във вярата, които го приели и вкоренили в сърцата си... намери ви вас неопитни и без никакво писание или закон преди неговото идване и нищо незнаещи от Божественото писание, и пося във вас своето плевелно учение, като се нарекъл пророк и вратар на рая. А рай нарекъл плътското сладострастие и казал, че в рая ще има блудно смешение и много други нелепости написал и книга създал, която уж била паднала от небето, от Бога, когато той спял. Него именно вие приехте като ангел Божий, който сам за себе си свидетелства. Пророците не са пророкували за него, както са пророкували за Христа. Нито пък той е извършил чудеса, както Христос е извършил. Нито пък някой е видял, когато получавал от Бога своята книга, както цялото множество народ видяха Моисей. И защо е необходимо много да говоря? Аз не го приемам нито за пророк, нито за светец, нито за праведник! Всички, които вярват в него, нека ги постигне неговата съдба! А аз съм си Христов и тук, и в бъдещия век!”

... Те му рекоха: “Разбери, не така бърже ще те преселим от този живот! А много ще страдаш, докато издъхнеш.” И започнаха да го тикат в огъня, така щото цялото му тяло се изприщи. И пак го върнаха и рекоха: “Но, Георги, нима не усещаш този огън?” А той рече: “Да, не го усещам, понеже Творецът на огъня и огъня превръща в роса. А вас, окаяните, и този огън може да изгори, и бъдещият. По благодатта на Христа аз не се боя нито от този огън, нито от бъдещия!” Като чува казаното, пак го бутнаха в огъня, и така до **три пъти го тикаха в огъня и пак**

го изваждаха. Като се убедиха, че не ще успеят, окончателно го хвърлиха посред кладата и така светецът легна в огъня възник, прострян към изток. След като прогоряха връзките на ръцете му, той вдигна дясната си ръка, прекръсти се със знака на честния кръст и извика с глас: "Господи Иисусе Христе, в Твои ръце предавам духа си!"

24.02 по еретическия, † 11 февруари по църковния календар - Св. мъченик Георги Софийски Нови

✖ „**С**вети Георги се родил през 1407 година в София. В християнската вяра и благочестие го възпитали родителите му...

Когато навършил 30 години, се озовал в завзетия от турците град Одрин. "който някога беше блажен град, защото имаше християнско население, а сега е нещастен, защото гъмжи от заблуда, както преди когато го владееше нечестивия род на езическите елини", както уточнява житиеписецът.

Там на 26 март 1437 година мъченикът Георги пострадал заради искрената си вяра в Господ Иисус Христос. Как станало това?

Турчин-оръжейник, при когото св. Георги отишъл да му оправи лъка, похулil християнската му вяра. Уверен в безкрайния блажен живот с Бога, св. Георги без страх изповядал и защитил вярата си. Турците го заловили, увещавали, заплашвали и жестоко измъчвали. Осъдили го на смърт - първо го проболи с нож, а после го изгорили на клада.

От житието на друг софийски светец - Георги Нови Софийски, се разбира, че мъченическият подвиг на св. Георги Софийски е бил известен в родния му град.“

08.04 по еретическия, † 26 март по църковния календар - Св. мъченик Георги Софийски Стари

✕ „**Н**а Велика сряда отишъл в джамията "Св. София" (Ахмат паша), гдето живеел мохамеданският учител с учениците си. Никита срещнал един куц ученик и го посъветвал да приеме християнско кръщение, ако иска да се оправи от куцането. Той отишъл и предал това на своя учител, а учителят повикал при себе си преподобния и се започнал разговор. Св. Никита дръзновено изповядал Христа като извор на изцеление, телесно здраве и вечно спасение. Междувременно учителят тайно изпратил свой човек до управителя на града със съобщение да дойдат и да задържат под стража изповедника. И действително, той бил хвърлен в тъмница.

На следния ден, Велики четвъртък, градският бей уредил диспут-спор между преподобни Никита и най-силния тяхен законоучител в присъствието на всички местни знатни и образовани ревнители на мохамеданството. Спорът продължил доста за посрамяване на мохамеданите, за които изходът от подобни затруднения всякога бил да бъде запитан подсъдимия за Мохамеда. Св. Никита откровено казал: "Аз считам Мохамеда за измамник и за чувствен дявол"!

След това за съдиите било лесно да формулират обвинението си: похулил Мохамеда и проповядвал християнство на мохамеданите! Изповедникът пак бил хвърлен в затвора, гдето го подложили на страшни мъчения: тъмничният стражар дълго държал горяща свещ под ноздрите му, на главата му надявали нажежен железен венец, забивали игли под ноктите на пръстите му, окачвали го за нозете с главата надолу и горили тялото му. Вечерта на Великата събота – 4 април 1808 г. – той бил осъден на смърт и същия ден го обесили.

Мъченикът поиска прошка от всички и всички простила...”

16.04 по еретическия, † 03 април по църковния календар - Свети свещеномъченик Никита Серски

✖ "Блаженият Йоан бил родом от България, млад на възраст, около 18-годишен, красив на лице, а бил и грамотен. При някакъв случай, който го сполетял, отрекъл се — уви! — от Христа. Но после след малко време дошъл в съзнание на стореното зло, разкажал се и като тръгнал от родното си място дошъл в Св. Гора и останал във великата Лавра на св. Атанасий... Но понеже го гризела съвестта поради отричането от Христа, което извършил, ходел всякога мрачен, скръбен и мълчалив, така щото с външния си печален вид показвал на зрителите, че е преживял някакво голямо злополучие.

Прочее, един ден под предлог, че ще отиде в своето родно място, **тръгнал и отишъл в Цариград, дето си наложил турски червен фес на главата и обул червени обуца на краката, и в този си вид влязъл в джамията "Св. София", дето започнал да се кръсти и да прави поклони по християнски. Като го видели агаряните, възмутили се и се спуснали върху му и строго го запитали, защо прави това. А той приснопамятният безстрашно изповядал, че е християнин и като християнин прави своя кръст и се покланя на Христа, Който е Син Божий и Бог.**

Агаряните се помъчили по разни начини да го обърнат, но не намерили начин. Накрая, като видели непреклонността на неговото убеждение, обезглавили го вън от двора на поменатата джамия, и по този начин приснопамятният получил на 5 март 1784 година венеца на мъченичеството от Христа Бога нашето, Комуто подобава слава и власт във вековете! Амин!

18.03 по еретическия, † 05 март по православния календар - Св. мъченик Йоан Българин

"След като се причастил със светите тайни Христови, св. Лука се облякъл като турчин и се отправил при кадията (съдията). Той разказал иносказателно как насила са го потурчили, открито се отказал от богопротивното мохамеданство и изповядал християнската вяра. Нито ласките и обещанията на мюсюлманите, нито заплахите с мъчения не могли да разколебаят твърдия юноша в неговата решителност да умре за Христа.

Турците го били жестоко и го хвърлили в затвора, като му оковали нозете в клада. В това време по всички църкви се молили за мъченика. Митрополитът на острова и старецът Висарион успели да му изпратят в затвора светите Тайни Христови за последно причащение. Накрай **съдията видял непоколебимата твърдост на Лука и го осъдил на смърт чрез обесване. Когато палачът надявал примката на шията му, казал: "Изповядай Мохамеда, великия наш пророк и ние ще те пуснем!" Светият мъченик отговорил: "Вярвам в моя Господ Иисус Христос и само на Него се покланям!"**

Св. Лука бил обесен на 23 март 1802 г на 16-годишна възраст. Светото тяло на мъченика три дни останало да виси на бесилката, но през всичкото това време то си оставало бяло

и благолепно, излъчващо необикновено благоухание. Подир трите дни турците привързали на шията му голям камък и тялото било хвърлено в морската глъбина, но вместо да потъне, то останало заедно с камъка върху водната повърхност. Когато настъпила нощта, християните го намерили на брега и го предали на земята с подобаващи почести. Останалите дрехи на преподобномъченика получили целебна сила и от докосването до тях болните получавали изцеление."

05.04 по еретическия, † 23.03 по църковния календар - Св. преподобномъченик Лука Одрински

Следва Продължение...

{{_LINK1_}}